Ferenc és Testvérei

A zalaegerszegi Jézus Szíve Plébánia havilapja

2018. január 200 Ft

P. Szikszay Leopold OFM

Kezdjük azzal, hogy **az Istenszülőre tekintünk**

Az év első napja titokzatos módon összefoglalja keresztény életünknek a lényegét, és képszerűen elénk állítja Máriát, hogy az egész év során reá tekintsünk, mint hívő keresztény életünk ősmintájára.

Azt hiszem, hogy komoly, tudatos választásnak az eredménye, hogy az Istenszülőnek az ünnepe az év első napjára került, és ez egyben karácsony nyolcadának a lezárása. Nem véletlen, hiszen a megtestesülés titka hitünknek a legmélyebb titka, és ezen nagyon sokat kéne elmélkednünk, hogy Jézus egyre mélyebben átjárhassa az életünket.

Máriáról azt valljuk, hogy Jézus Krisztusnak a fogantatásának a pillanatától méhében hordozta az Istenembert, úgy emberi, mint isteni természete szerint. Tehát ez a misztérium nem azt jelenti, hogy valamikor később vette volna föl Jézus Krisztus az isteni természetét, és ezért, mivel az örök isteni Ige az emberi természetét Márián keresztül kapta, ezért joggal nevezhetjük őt Istenszülőnek. Ez persze nem azt jelenti, hogy Mária Jézus isteni természetének a forrása lenne. Félelmetes titok ez!

Ez az ünnep arra hív bennünket, hogy Máriával együtt szemléljük ezt. Menjünk, lépjünk be a barlangba, és próbáljuk megközelíteni azt a valóságot, amelyet Mária ott szemlél. A Gyermek ott fekszik a jászolban, és külsőleg semmi-

ben sem különbözik más gyermektől. Nincsen semmi különleges jel az arcán, nincsen körülötte glória, nincsen semmi olyan, ami egy normális embernél ne lehetne meg. Azt hiszem, hogy ezekkel az elképzeléseinkkel egyszer, s mindenkorra le kell számolnunk, hogy ha hitelesen próbáljuk követni Mária élményét. Mária szemléli ezt a gyermeket, aki ott gőgicsél a jászolban a szalmán.

Fölvetődik a kérdés: Hogyan lehet ez a csecsemő az Isten Fia? Hiszen semmi sem látszik belőle! És akkor Mária ebben a homályban való járásában időnként kap megerősítő jeleket.

A pásztorok látogatásáról szóló evangélium egy ilyen megerősítő jelről szól. Amikor a pásztorok Istent dicsőítve lényegében ugyanazt mondják, mint amit neki annak idején az angyal mondott, hogy ez a gyermek a Magasságbeli Fia lesz.

Erzsébet is azt mondta neki, hogy „Boldog vagy, mert hittél annak beteljesedésében, amit az Úr mondott neked!”. Mária megkapta ezeket a megerősítő jeleket, de ezek után mindig a hit fájdalmas vándorlása következik. Hosszú időnek, 33 esztendőnek kell eltelnie, amíg Máriának kibontakozik ez a titok, a maga teljességében. Vagyis, hogy mit jelent, hogy az Isten Fiát hordozta méhében.

Ki ez az ember, akit ő emberként lát a szeme előtt? Jézus Krisztus istensége az nem vizuális valóság. Az a hitünk számára valóság! És ezt hordozni nap mint nap, ez bizony az értelem aszkézisét jelenti. Márk evangéliumában a csúcspont, amikor Jézus meghal a kereszten, és a pogány százados mondja ki Jézus titkát: „Ez az ember valóban az Isten Fia volt!”. Ott válik teljesen láthatóvá, hogy ennyire szeretni, ennyire tisztán csak szeretetnek lenni - ez az, ami itt a földön ebből emberileg fölfogható.

Itt mind le kell számolnunk az összes hamis Istenről szóló elképzelésünkkel, az Isten Fiával kapcsolatban! Le kell számolnunk a hatalmi istenképpel, le kell számolnunk mindenféle meseszerű elképzeléssel. Az Isten Fia a mi emberi természetünket hordozta, ezzel egyesült minden vonatkozásában, kivéve a bűnt, de ennek következményeit a maga teljességében magára vette, a rengeteg szenvedést. Mária egy fokozatosan föltáruló titkot hordoz magában, és ahhoz, hogy ez láthatóvá váljon a hit szemének, ehhez bizony hosszasan szemlélni kell ezt a titkot!

Hosszasan csendben kell lenni, gondolkodni, és forgatni magában. Ahogy Lukács evangélista is írja, hogy „szívébe véste a pásztorok szavait, és gyakran el-elgondolkodott rajta”. Vagyis nézi a földi szemével amit láthat, ami semmiben sem különbözik egy ember földi látványától, ugyanakkor a hit szemével átlát ezen a fátylon, és mindig kimondja hittel a félelmetes titkot. Ez fájdalmas utazás, keresztút! Az értelem keresztútja!

Mária Istenszülőként, az Egyház Anyjaként ehhez hasonlóra hív bennünket, hiszen a keresztény ember ugyanúgy a hit útját járja, Krisztust hordozza magában, és arra hivatott, hogy akit hordoz, az a szeretet cselekedeteiben egyre inkább láthatóvá váljék. Sokszor, amikor látjuk a gyarlóságainkat, szeretetlenségeinket, akkor fölmerül a kérdés, hogy valóban Krisztushordozók vagyunk? És akkor ki kell mondanunk, hogy „Uram hiszek abban, hogy a keresztségben hozzád kapcsolódott az életem.”

És most ezen a napon, az év első napján, különösen ki kell ezt mondanunk, hogy „Uram, hiszek abban, hogy a te jelenléted az életemben az hatékonyan át tud alakítani, és ki tudja formálni bennem a tehozzád hasonló emberséget, azt, amelyet még a bűneim és a gyarlóságaim jelenleg eltakarnak, amelyet te ki tudsz és akarsz bontani bennem.”

Ez a mi fájdalmas keresztutunk, nap mint nap azt szemlélni, ahol vagyunk, és ugyanakkor ahová Jézus hív, és ebben a feszültségben kimondani, hogy „Uram, hiszek abban,hogy hatalmasabb vagy a korlátoltságomnál! Te működni tudsz ilyen körülmények között, hatalmasabb vagy a gyarlóságaimnál, hatalmasabb vagy a bűneimnél, meg tudod mutatni az istenségedet abban, hogy megszülessen bennem az igazi ember, az istenképű ember.”

Lass Gábor

Szűz Mária velünk van

A Mária-jelenések a lelki üdvösség elérését segítik

A Magyar Katolikus Egyház a 2017-es évet a Szent Szűz évének nyilvánította, a fatimai jelenések századik évfordulója alkalmából. Milyen céllal érkezik hozzánk Isten országából Szűz Mária, és mit üzen az emberiségnek?

1917. május 13-án a portugáliai Fatima közelében három pásztorgyermek egy asszonyt pillantott meg, aki ragyogóbb volt, mint a Nap. Imádságra buzdította őket, és azt kérte tőlük, hogy minden hónap 13-án jöjjenek el. Szűz Mária ezután még öt alkalommal jelent meg, és három dolgot kért: mindennapi rózsafüzért és imát a bűnösök megtéréséért, Mária Szeplőtelen Szívének tiszteletét és hogy a pápa ajánlja föl a világot, Oroszország külön említésével, Mária Szeplőtelen Szívének.

A Szűzanya három titkot is közölt a látnokokkal. Az első a pokol látomása és azoknak a büntetéseknek a jövendölése, amelyek a világra várnak, ha nem hallgat Mária intésére. A második titok Mária Szeplőtelen Szíve tiszteletének kinyilatkoztatása, amely reménycsillag a világ békéje és a lelkek üdvössége számára. A harmadik titkot az egyház csak 2000-ben hozta nyilvánosságra. A látomás arról szólt, hogy a pápa püspökök, papok és szerzetesek kíséretében egy félig lerombolt városon megy keresztül, majd felérve egy hegy tetejére, térdre borul egy kereszt lábánál. Ekkor egy csoport katona lőfegyverekkel és nyíllal tüzet nyit rájuk, és mindenkit megölnek.

A nyilvánosságra hozáskor XVI. Benedek pápa úgy magyarázta a látomást, hogy az nem a jövőről szól, hanem szimbolikus jelentése van: a XX. században az ateista kommunizmus által üldözött keresztényekről, a pápák által vezetett vég nélküli keresztútról, a pápa szenvedéséről szól. A „fehér ruhás püspök", akit a katonák megölnek, maga II. János Pál, aki 1981-ben megmenekült a gyilkos merénylet után, mert Mária megoltalmazta.

Amikor már pápaként 2010-ben Fatimába látogatott, már másképp értelmezte a látomást: az nem a II. János Pál pápa elleni merényletről szól, hanem az egész egyház szenvedését jelzi előre, és csak a történelem távlatában láthatjuk meg ennek a látomásnak a mélységét.

Idén jelent meg Michael Hesseman német történész és újságíró *Fatima titka*i című teológiai alapossággal, közérthetően megírt könyve. A szerző felhívja a figyelmet, hogy sokáig mindenki úgy hitte, a harmadik titok csak a múltra vonatkozik, a XX. század szörnyű háborúról és keresztényüldözéseiről szól, amelynek csúcspontja a II. János Pál pápa elleni merénylet volt. Szerinte a jelenések 100. évfordulóján újabb értelmezést nyerhet Fatima profetikus küldetése. Korunk keresztényellenes erői nemcsak általában az emberi civilizációnak üzentek hadat, hanem kifejezetten Európának és Romának, ezért a fatimai titok ma is figyelmet érdemel.

Dr. Perger Gyula püspöki referens, a szombathelyi Szily János Egyházmegyei Gyűjtemény és Látogatóközpont igazgatója figyelemre méltó gondolatokkal ajánlotta a fenti könyvet:

1517-ben Luther Márton azt mondta, *„kell az Isten, kell a Jézus Krisztus, de nem kell az Egyház".*

Pontosan 200 év múlva 1717-ben megalakult az első szabadkőműves-páholy, ahol azt mondták, *„kell az Isten, de nem kell a Jézus Krisztus, nem kell az Egyház”.* Pontosan 200 év múlva 1917-ben Oroszországban összeült az első ateista kongresszus, ahol kijelentették, hogy *„nem kell az Isten, nem kell a Jézus Krisztus és nem kell az Egyház”.* Mit csinált Isten 1917-ben? Nem ölbe tett kézzel hallgatta, hogy nem kell Egyház, Isten, Jézus, hanem elküldte az ő legszentebb anyját Fatimába.

Bár Fatima a világ egyik legismertebb Mária-kegyhelye, ahová évente milliók zarándokolnak, a Szűzanya előtte is és utána is, a világ minden táján számos alkalommal üzent az emberiségnek. Az újkori Mária-jelenések a felvilágosodás korszaka óta egyre gyakoribbak, ahogy az Istentől való elszakadás is egyre nagyobb teret öltött. Napjainkban is láthatjuk, hogy egyre kevesebb a templomba járó, és azok többsége is Istentől eltávolodva él.

Dr. Molnár Gyula mariológus, diakónus évtizedek óta behatóan foglalkozott a Mária-jelenések történetével, a téma egyik legnagyobb szakértője volt Magyarországon. Azt írja *Szűz Mária a történelemben* című művében, hogy az utóbbi kétszáz évben nemcsak a keresztény hívek fogyatkoznak egyre, de *„az Egyház belső élete is meggyengült: a hívek felé csaknem minden korábbi vonzerejét elvesztette. Pasztorációja elerőtlenedett, elfáradt és idegessé lett a világi tudomány káprázataitól, amelynek ateizmusától tanítói hatalmával nem tudta megóvni híveit. Katekizmusával már a gyermekek szívét sem tudta meghódítani. Mintha elpárolgott volna mindaz az erő, kegyelmi segítség, amely hajdan küldetéstudatot és szilárd világnézetet és tájékozódást adott a népeknek és a keresőknek. Ebben a lehanyatlásban jön Mária, hogy az egyházi tanítás és figyelmeztetés kiegészítéseképpen a népeket könnyeivel, intéseivel a társmegváltás munkatársaivá tegye. Isten megengedte a Szűzanyának, hogy személyesen vegye fel a termékenyítő kapcsolatot nemcsak Fia Egyházával, a hívek világával, de ezen túl az egész emberi fajjal, vallásküllönbség nélkül.”*

Mária-jelenéseknek az olyan típusú víziókat nevezzük, amikor Szűz Mária személyesen jelenik meg, de a jelenések tágabb körébe tartoznak a könnyező képek vagy szobrok is. Magyarországon – a könnyezéseket is beleértve – négy jelenést ismert el az egyház: Máriagyűd (1687), Máriabesnyő (1759), Hercegszántó (1838) és a pócsi fogadalmi kegykép könnyezései (1696, 1715, 1905).

Molnár Gyula szerint a Mária-jelenések célja minden egyes ember üdvösséghez segítése. Minden egyes üzenete Szent Fia evangéliumának újrahirdetése, újrahangsúlyozása. Mária legfőbb célja pedig a bűnösök megtérése. A Mária-jelenések a vallástól egyre jobban eltávolodó emberiségnek üzennek. Az üzenetek nemcsak a fenyegető helyzetről szólnak, hanem magában hordozzák a megmenekülés reményét is.

A jelenések üzenete három részből áll. Az első a figyelemfelhívás, amely gyakran tartalmaz fenyegető tartalmú előrejelzést: a világ mind vallási, mind erkölcsi értelemben katasztrofális helyzetben van. A második rész ennek megváltoztatására irányuló felszólítást közöl, és az egyházban bevett kegyességi szokások gyakorlását és megújítását kéri. Végül a harmadik részben a Szűzanya kinyilvánítja, hogy a legnagyobb bajban sem hagy el minket, hanem segítséget kíván nyújtani nekünk. A segítségnyújtásra a legjobb példa az 1531-es guadalupei jelenés, ahol az esemény után három év alatt kilencmillió indián keresztelkedett meg.

A jelenés gyakran bíz a látnokokra titkos üzeneteket, amelyek a pápához kerülnek. Ez azt jelenti, hogy Mária az egyszerű embert és a legmagasabb egyházi méltóságot egyszerre vonja be a terveibe. A Szűzanya nem nagy művészeket, hittudósokat, közéleti vezetőket szólít meg közvetlenül, hanem pásztorokat, szegényeket, a nép legegyszerűbb gyermekeit. Molnár Gyula szerint azért, mert ők együgyűségükben semmit sem tehetnek hozzá ahhoz, amit kaptak.

A jelenések megannyi közös vonása mellett van egy eltérés is: Szűz Mária szinte mindig máshogyan mutatkozik be. Lourdes-ban (1854) azt mondta: *„én vagyok a Szeplőtelen Fogantatás.”,* a belgiumi Beauraing-ben (1932) pedig azt, hogy *„én vagyok a Szeplőtelen Szűz”.* Tre Fontane-ben (1947) könyvvel a kezében jelenik meg, és kijelenti: *„én vagyok a Kinyilatkoztatás Szüze.”* Guadalupében ő az *„Irgalmas Anya”,* Fatimában pedig azt mondja: *„én vagyok a Rózsafüzér Királynője”.* A belgiumi Banneux-ban (1933) a *„Szegények Szüzeként”* mutatkozik be, és ugyanitt, utolsó jelenésekor azt mondja: *„Én vagyok az Üdvözítő Anyja, Isten anyja.”*

Mária a megtérésen és az imádságon túl

gyakran kéri egy kápolna felépítését a jelenések helyszínén. Ezzel hangsúlyozza, hogy üzenete nem magánjellegű, de nem is arról van szó, hogy Isten népének eggyel több istentiszteleti helyisége legyen. A kérés célja az, hogy zarándokok keressék fel a helyszínt, és élő valósággá tegyék Isten akaratát.

A jelenések helyszínén gyakran fakad új vízforrás : La Salette-ben (1846), Lourdes-ban, Fatimában és Banneaux-ban. Fontanelle-ben (1947) a Szent Szűz maga száll le a forráshoz vezető lépcső legalsó fokára, és kezével érinti a víztükröt, kifejezve kívánságát, hogy jöjjenek a kegyelem forrásához a betegek és gyermekek. Egyetlen jelenés sem volt néma, de volt olyan jelenés is, amely fénybetűkben közölte az üzenetet. 1871-ben a franciaországi Pontmain-ben Mária nem szólt a köréje gyűltekhez, de lábai alatt egy fénycsík jelent meg, rajta aranybetűkkel egy felirat: *„Imádkozzatok gyermekeim! Isten nemsokára meg fog hallgatni benneteket. Fiam kegyes lesz hozzátok.”*

Kovács Zoltán mariológus szerint a Szűzanya folyamatosan jelen van életünkben, nem hagy magunkra minket, üdvösségünket akarja és munkálja.

– Odafigyel ránk, figyelmeztet, vezet bennünket. Úton vagyunk, a földi élet zarándokútját járjuk. Ezen az úton könnyű eltévedni, könnyű elbukni, megsebződni, beszennyeződni, de van célunk: Jézus Krisztus. És van, aki kísér minket ezen az úton: Jézus az ő édesanyja személyében is kísérőt adott nekünk – fogalmazott.

2000. október 8-án, a Magyarok Nagyasszonyának ünnepén II. János Pál pápa felajánlotta a világot Mária Szeplőtelen Szívének oltalmába. Ezzel a Szentatya eleget tett Szűz Mária Fatimában megfogalmazott óhajának, és a harmadik keresztény évezredet, valamint az egyetemes emberi jövőt Mária oltalmába helyezte, csakúgy, mint tette azt a második évezred elején Szent István, amikor Mária oltalmába ajánlotta Magyarországot.

forrás: http://www.demokrata.hu/hir/kultura/szuz-maria-velunk-van

Üzenet Medjugorjéból

A Szűzanya 2018. január 2-i üzenete Mirjana Soldo által

„Drága gyermekek! Amikor a földön eltűnik a szeretet, amikor nem található az üdvösség útja, én, az Édesanya, eljövök, hogy segítsek nektek, hogy megismerjétek az igaz, élő és mély hitet, és így segíthessek nektek abban, hogy őszintén szeressetek. Édesanyaként vágyom az egymás iránti szeretetetekre, jóságotokra és tisztaságotokra. Az a vágyam, hogy igazságosak legyetek és szeressétek egymást. Gyermekeim, legyetek lélekben örömteliek, legyetek tiszták, legyetek gyermekek.

A Fiam azt mondta, hogy a tiszta szívek között szeret lenni, mert a tiszta szívek mindig fiatalok és vidámak. Fiam azt mondta nektek, hogy bocsássatok meg és szeressétek egymást. Tudom, hogy ez nem mindig könnyű. A szenvedés által növekedtek lélekben. Ahhoz, hogy minél inkább tudjatok lélekben növekedni, őszintén, igazán kell megbocsátanotok és szeretnetek. Sok gyermekem a földön nem ismeri Fiamat, nem szereti Őt, de ti, akik szeretitek Fiamat, akik szívetekben hordozzátok Őt, imádkozzatok, imádkozzatok és az imádságban érezzétek a Fiamat magatok mellett. Lelketek lélegezze be az Ő lelkét.

Közöttetek vagyok és kicsi és nagy dolgokról beszélek. Nem fogok belefáradni abba, hogy Fiamról, az igazi szeretetről beszéljek nektek. Ezért, drága gyermekek, nyissátok meg nekem szíveteket. Engedjétek meg, hogy édesanyaként vezesselek benneteket. Legyetek Fiam és az én szeretetem apostolai. Édesanyaként kérlek benneteket, ne feledkezzetek meg azokról, akiket Fiam arra hívott meg, hogy vezessenek benneteket. Hordozzátok őket a szívetekben és imádkozzatok értük. Köszönöm nektek.”

Mária, Béke és Kiengesztelődés Királynője, könyörögj értünk és az egész világért!

P. Kercza Asztrik OFM

Csíki betlehemes a zalai dombok között

A Zalaegerszegi Jézus Szentséges Szíve ferences templomban a ferencesek szolgálják a jó Szentháromságot és a hívek lelke üdvét, és mindenek feletti tisztelettel adóznak a Boldogságos Szűzanyának. Nem csoda, ha éppen a ferences lelkiség és hitérzék gyújtópontjában álló incarnatio, azaz megtestesülés ünnepén a legnemesebb hagyománnyal hódoltak a Kisded Jézus jászolánál a csíksomlyói betlehemessel, honnan érkezett mindez?

Jézus Krisztus szent születésének megelevenedett példáját Assisi-béli szent Ferenc kapta ajándékba. Halála előtt három esztendővel, amikor élete éjsötétjébe érkezett, akárcsak Dante isteni színjátékának főhőse. Ferenc atyánkat átjárta a mélységes csalódás és fájdalom, félelem és üresség, nem kevésbé a felelősségérzés, hogy frissen alapított rendje rövid idő leforgása alatt a szétzüllés határára sodródott. Ebben a lelki száműzetésben érte őt a nagy kegyelem, hogy Greccio kisváros határában a kölcsönkapott istállóban és valamennyi szereplő között a szentmisében, az evangélium éneklése közben úgy tűnt, hogy élővé vált a Betlehemi Kisded. Ez jogosított fel bennünket, ferenceseket arra, hogy merészen, drámai játékba öntsük Ferenc atyánk kegyelmi tapasztalatát.

A csíksomlyói iskoladrámák nem csak a betlehemes témáját, de a passiót és az ószövetség szent előképeit is a drámaírás tárgyává tették. Több ezer oldal tanúskodik – kétszázötven év termése – az egyre csiszoltabb teológiai gondolatokról. A drámaírás és a teológia, pontosabban a dogmatika jelenik meg itt költői műfajban és paraliturgikus nyelvi köntösben. Ez adja a maradandó értékét és patináját is ennek a drámajátéknak.

Ez azt jelenti, hogy amit mi hallottunk és láttunk az akár évszázadokkal ezelőtti ferences író-költők gondolataiból és áhítatából lett összeállítva?

A mi idei játékunk mindössze pár oldalnyi volt ebből az istenáldotta irodalmi gazdagságból. Azt hiszem, hogy ezek a sorok akár összefűzve, de akár egyenkéntis mind a mai napig a betlehemesek mércéjét biztosítják.

Nagyon szeretem, ahogy a Szűzanyát, az Angyalok Királynéját úgy ábrázolja az egyik sor, hogy énekelve szólítja meg a jászolnál imádásba feledkezett angyalt a szent Szűz, ehhez hasonló szavakkal: „Most már indulj szépen – „Szolgálj, szent Uradnak!” – és vidd el a születés hírét a pásztoroknak!”.

Nehéz volt begyakorolni a gyerekekkel mindezt?

Hála Istennek, voltak segítőim, angyalok! A hitoktatónk: Verőné Melinda; a kántor úr: Fe-

rencz és segítőjük: Mónika. Nélkülük ez a mű az idén nem állhatott volna elénk. Minden szereplő kézhez kapta adathordozón – hangjáték formájában – és papíron is az itteni összeállítást. Fontosnak tartom, hogy minden szereplő tisztában legyen azzal, hogy a társának mit kell tudnia. Így képes lehet tisztelni a játékot, és magát fegyelmezni, addigis, amíg nem ő játszik. Igyekeztem nem csak a szöveget, hanem annak mélyebb, lelki értelmét és a szereplők közötti dinamikát is megmutatni, megéreztetni a szereplőkkel.

Nem időszerűtlen a drámaíró iskola veretes nyelvezet és a számunkra, felnőttek számára is sokszor ismeretlen énekek?

Az elmúl huszonöt évben ötször-hatszor állítottam színre ennek a műnek hosszabb-rövidebb változatát átlagban 70, de 120 fős stábbal is. Volt benne énekkar, zenekar, színpadi szereplők, tánckar. Zenetanárként és egyházzenészként, egykori színházi emberként úgy érzékelem, hogy nincs ennél hitelesebb betlehemes. Kultúrtörténeti helyzetünk pedig nem a silányabb, hanem a gazdagabb és értékesebb felé kell, hogy tartson. Ez nem megy erőfeszítés nélkül. Azt is mondhatnám, hogy itt még az ördögök is jól jártak, mert megtapsolták őket. A Szűzanyát alakító kis hölgynek, Virágnak pedig itt is szeretném megköszönni, hogy egymaga drámai ellenpontot képzett a szent és annak ellenségei között.

Egy alkalommal valaki azt mondta nekem egy gregorián ének után: Atya, ez szép volt, de inkább azt a régi szép éneket énekeljük, hogy „Zeng a harang…”. Jót kacagtam rajta. Sajnos egyre kevesebb és kevesebb éneket tudunk fejből. Bárcsak ott tartanánk, hogy a családtagok órákon keresztül egymás szájából vennék ki a karácsonyi énekeket énekelve 5-6-7 versszakot!

Mi volt a tanulsága ennek a betlehemesnek?

Úgy gondolom, hogy mindannyian megéreztük a jól végzett közös munka eredményét, sikerét és benne a kegyelem előrevivő erejét. Nagyon szeretem a liturgiát, de ezek a liturgiából származó darabok is közel állnak hozzám, mert kellő színvonal tartása mellett populista szinten adják hírül a mi drága Megváltónk szent születését. Ma, amikor médiaórák vannak az iskolákban, amikor az amerikai pszichológiai társaság vallásként definiálja a médiát, ideje van, hogy ne csak közvetítők által, mások helyettünk félig-meddig kifejezett kölcsönanyagjaival fejezzük ki magunkat, hanem valami olyannal is, ami a miénk, aminek mi is a részesei vagyunk. A liturgia és a paraliturgia azaz egy ilyen betlehemes is arra jó, hogy élményszerűen részesítsen bennünket olyan isteni üzenetben, közösségi élményben, aminek csekély dramatikus jelei által ki-ki saját élményével is részt tud venni a hallottakban látottakban és úgy gazdagodik, tanul, hogy közben boldogabb is lesz.

Van egy régi közmondás, aminek a háttere már feledésbe merült, pedig anélkül szinte az ellenkezőjét jelentheti: „A jó pap holtig tanul.”, ami mögüle kikopott az pedig egy másik tanulság: Aki tanul, az alázatos. A két üzenet tehát együtt azt jelenti, hogy az isteni misztériumok alázatot kérnek tőlünk, hogy életünk végéig gazdagíthassanak bennünket kegyelemben és istenismeretben.

(Arra kérjük azokat, akik mozgókép felvételt készítettek a betlehemes játékról, hogy legyenek kedvesek elküldeni a plébánia zala@ferencesekzeg.hu email címére. Köszönjük!)

Fordította: Mohos Kinga Mária

Medjugorjében **minden a jó irányba halad**

Interjú Henryk Hoser érsekkel, az Apostoli Szentszék delegáltjával a lelkipásztori helyzetről

Medjugorjében minden a jó irányba halad – értékeli Henryk Hoser érsek, akit az Apostoli Szentszék delegált a lelkipásztori helyzet felmérésére, ezen a nem mindennapi helyen, ahová évente 2 és fél millióan zarándokolnak el.

Hoser érsek pozitívan értékeli a lelkipásztori munkát, illetve annak gyümölcseit. Ugyanakkor a jelenések elfogadásának kérdésére így felelt: „Minden jel arra utal, hogy a jelenések el lesznek fogadva, lehetséges, hogy már ebben az évben. Ne felejtsük el, hogy a Hittani Kongregáció átadta az egész jelenésekre vonatkozó dokumentációt a Szentszéknek, akik most ezen dolgoznak."

Mélyrehatóbb tudás megszerzése a medjugorjei helyzet témájában – ez volt érsek atya küldetése az Apostoli Szentszék megbízásából. A faluban – ahol 1981 óta tartanak Isten Anyjának állítólagos megjelenései – érsek atya március-április fordulóján járt, jelenleg pedig előkészíti az Apostoli Szentszék számára a jelentést. Milyenek a következtetések?

Henryk Hoser érsek: Úgy gondolom, hogy a medjugorjei történésekről való mélyreható ismeret nem lehetséges, mert Isten és ember titkába hatolunk bele. Ezek olyan titkok, melyeknek nem láthatunk az mélyére. Ehhez hozzá lehet állni fenomenológiailag és értékelni a helyzetet szélességét és mélységét illetően lehetőség szerint, de sosem lehet kimerítően. Ott lelki dolgok mennek végbe, nagyon sokszor meglepőek és mélyek, de csak az Úristen tudja, hogy mi rejtőzik az emberi szívben. Összesen két hetet töltöttem Bosznia-Hercegovinában, ahol Medjugorjén kívül még ellátogattam Szarajevóba és Luigi Pezzuto apostoli nunciushoz, illetve találkoztam az ország minden püspökével. Visszatérvén pedig találkoztam Christopher Scönborn bíborossal is Bécsben.

Mi ütötte legjobban szíven érsek atyát a Medjugorjében való tartózkodása alatt?

Ismervén több más zarándokhelyet is – mint

amilyen például Fatima, Lourdes és Czestochowa is – látom Medjugorje sajátosságait. Kifejeződnek ezek – többek között – a hely hatalmas dinamikájú növekedésében, egyidejűleg pedig a figyelemre méltó létesítmények kreativitásában, melyek ott létrejöttek. Ez nincs meg más helyeken.

Hogyan írná le Medjugorje légkörét, lelkiségét?

Pár egyszerű szó segítségével: imádság, csend, összpontosítás, Eucharisztia, imádat, böjt, kiengesztelődés szentsége. Ezek a hely erősségei. Az embereknek – akikkel beszélgettünk – az elmélyülés természetfeletti légköre tűnik fel. És a csend. Minden területen elvárt a csend. A Szentségimádások nagyon ki vannak fejlődve. Természetesen van Mária-tisztelet, de ez lényegében Krisztus-centrikus. Az összes klasszikus imádság jelen van: a Keresztút, a Rózsafüzér: a Jelenések hegyére menettől – mely a jelenéseknek helyt adott – egészen a Križevac-ig. Ez az egész topográfia a háttere ennek a helynek. Vannak megható pillanatok, amikor az emberek – még a nagyon öregek is – térdelve haladnak a köveken a Jelenések hegyén. A kövek már kissé ki is vannak fényezve.

A hely sajátossága még a turisztikai elemek megszüntetése. A ferencesek nagyon érzékenyek ezen a ponton. Ez kizárólag zarándokhely, senki sem utazik ide azért, hogy kíváncsiságát csillapítsa.

Van kereskedelmi vonatkozás is, de egy elég magas színvonalon, például könyvesbolt nagyon gyönyörű kegytárgyakkal, amiket helyben készítenek. De az elmélyültség és az imádás dominál. Az ajánlatok palettája a zarándokok számára nagyon gazdag, minden nap két katekézis van a zarándokok részére. Mindenki megbízható lelkipásztori gondoskodás alatt marad.

Milyen benyomást kelt az ideérkező emberek, zarándokok látványa?
Mindenki nagyon vidám. Amikor velük találkoztam, nagyon örültek és nagyon nyitottak voltak. És minden életkor képviselői megtalálhatóak, nincs konkrét domináns korcsoport. A fiatalok segítenek az idősebbeknek, például a Cenacolo fiatal tagjai felviszik a Jelenések hegyére a rokkantakat, mint egy – sedia gestatoria – pápai hordszéken. Nincs ez magasan, de köveken kell felmenni. Vagy pedig a Križevac-ra, amely jelentősen magasabb. Ez nehéz munka.

Milyen lelkipásztori segítséget kapnak a zarándokok, milyen szentségi és lelki szolgálatra számíthatnak? Milyen tanításban részesülnek?
A mag – ahogy más zarándokközpont esetében is – az imádság, a liturgia, illetve azoknak a helyeknek a látogatása, ahol az üzenet szerint megtörténtek a jelenések. Minden pénteken Keresztúti Ájtatosságot végeznek a Križevac hegyén.

Viszont a liturgia a medjugorjei templomban heti ciklusokban van összeállítva. Minden nap van reggeli Szentmise, délután pedig Rózsafüzért mondanak. Az esti blokk konferenciával vagy közös imádsággal kezdődik. 18 órakor van a főmise, ezt követően pedig hálaadó imádság a gyógyulásokért. A napot a Legszentebb Oltáriszentség imádása koronázza meg. Péntekenként a Szent Kereszt tiszteletét végzik. Ily módon a Szentmise és Krisztus van mindig a történések középpontjában.

Vannak tömegrendezvények is, mint például a fiatalok fesztiválja. Mindig július végén kerül megrendezésre, és 50-70 ezer fiatal vesz részt rajta a világ minden tájáról. És mivel nem férnek el a templomban, ezért a templom mögötti téren kiépítettek egy lapos amfiteátrumot félkör alakú fedett oltárral. Ott több ezer ülőhely van. Az infrastruktúra tehát biztosított, bár nem elégséges, és a ferenceseknek nincsen engedélyük annak kibővítésére, ami van.

De ezt leszámítva Medjugorjében nagyon erős hangsúlyt helyeznek a keresztény tanításra – a katekézis különböző formáin keresztül, lelkigyakorlatokon vagy szemináriumokon. Már évente 22 alkalommal szerveznek szemináriumokat, melyek több száz embert hoznak össze, több tucat országból. A ferencesek szervezik mindezeket. Az általuk kiépített „Domus Pacis” -„Békesség Háza”- lelkigyakorlatos házban kerülnek megrendezésre. Ha pedig a csoportok nagyobbak, akkor rendelkezésre áll a II. János Pálról elnevezett terem. Több száz ember elfér benne, több modulból áll, minek köszönhetően igényre szabva hosszabb vagy rövidebb a terem.

Kiválóan vannak megszervezve a fordítások. Van egy speciális terem a Mária Rádió Medjugorje házában, 18 fülkével a különböző nyelvek fordítói részére. Az egyik közülük a lengyel nyelv számára van. Minden tolmácsnak van maga előtt egy képernyője, amelyen közvetítve vannak az események a templomból vagy Medjugorje egyéb helyszíneiről. Mindenhová kamerák vannak telepítve. Minden nyelv fordítása más frekvencián történik, amit a zarándokok fogni tudnak, akár a saját mobiltelefonjukon is.

Az egyszerű zarándok is – aki oda elmegy – részt vehet a lelkigyakorlatokon?
Igen. Ez hagyományos része a programnak. A lelkigyakorlatok a zarándokok hitének elmélyítésére irányulnak. Vannak a Medjugorjéba érkező cso-

portot vezetők számára is. Arról van szó, hogy azok, akik másokat hoznak ide, önmaguk is növekedjenek lelkileg, hogy ezáltal a zarándokok a megfelelő tanításban részesüljenek. Ugyanakkor, szerveznek speciális lelkigyakorlatokat is, például a papok számára. A papok az egész világról utaznak ide július elején egy hetes itt tartózkodásra. Ennek programja többek között tartalmazza a zarándokhelyek meglátogatását, a liturgiában való részvételt és tematikus konferenciákat. Vannak még lelkigyakorlatok házasoknak, családoknak, illetve az egészségügyi dolgozók számára is. 2-3 éve szerveznek konferenciákat a „pro life" témaköre iránt érdeklődök részére is. A választható lelkigyakorlatok sebzett embereknek számára tervezték, olyanoknak, akik drámai helyzetet éltek át vagy maguk követtek el valami rosszat és szükségük van a gyógyulásra.

Milyen a földrajzi eloszlása a Medjugorjéba érkező zarándokoknak?
A legszámosabb csoportok Olaszországból és Lengyelországból érkeznek. E pillanatban ezen országokból érkező zarándokok száma hasonló. Az efölött érkezők 80 különböző országból származnak: például Észak- és Dél-Amerikából, Ausztráliából, Új-Zélandról, Fülöp-szigetekről. Az egész világról érkeznek. Nagyon sok zarándok van Dél-Koreából.

Meg kell említeni, hogy Medjugorjének saját világi hálózata van. Számos központja van: „Béke Központ" Spanyolországban, Németországban, Dél-Amerikában. Lengyelországban ez a központ Piotrków Trybunalski-ban található. Lengyelül adnak ki brosúrákat, illetve minden központnak van internetes oldala. Emellett jelen vannak a médiákban: a Facebook-on, Twitter-en, Instagramm-on stb. egyaránt.

A kegyhely gondnokai a ferencesek.
Medjugorje nem kegyhely, illetve ilyen státuszt ez idáig még nem adtak neki. Ez egy egyházközség, mely évszázadokon keresztül a ferencesek oltalmára lett bízva. 12 ferences atya van, ez nem túl nagy csapat, de nagyon jól dolgoznak. Csodálom az elkötelezettségüket. A szerzetesi közösségben nagyon jó a légkör. A szerzetesek mellett a zarándokok szolgálatában még segítséget nyújtanak az állandóan ott lakó papok: olaszok, lengyelek – a Warminska-i egyházmegyéből – és angol nyelvű domonkosok. Végeredményében nem egy túl nagy csapat. Ezen felül az odaérkező papok segítségét is igénybe veszik.

Érdemes felhívni a figyelmet, hogy a ferencesek a lelki szolgálatra koncentrálnak és nem a zarándokok számára való szállásokról gondoskodnak. A Béke Házán (Domus Pacis) kívül nem vezetnek hotelt, mivel a helybeliek önmaguk építik ezeket a hoteleket. Hasonlóképpen van ez Lichen-ben vagy Lourdes-ban, mely a második legtöbb hotellal teli város Franciaországban Párizs után. Buszok állnak minden utcácskában és vannak éttermek és kegytárgyboltok is.

Érsek atya, mi Medjugorje legnagyobb jelentősége a feltételezett jelenéseken kívül?
Medjugorje jelensége a gyónás. A Szent Jakab templom oldalain 2 hosszú speciális pavilonsor van kiépítve, melyekben 50 gyóntatószék van. Fedettek, így nem zavaró sem a hő, sem az eső. Az emberek hosszú sorokban állnak sorba, és lehetőségük van több tucat nyelven elvégezni a Szentgyónásukat.

Beszélgettem a gyóntatókkal, akik a helyszínen dolgoztak. Azt mondták, hogy elég egy órán át hallgatni a gyónásokat, hogy valódi megtéréseknek lehessenek tanúi. Rengeteg a nagyon mély gyónás, mely életgyónás. Van, aki több 10 év elteltével gyónik, mert annyira megérintette őt a kegyelem. Elég egyetlen óra.

Ki gyóntat?
Főleg a ferencesek, de igénybe veszik a csoportokkal ideérkező papok segítségét is. A papoknak regisztrálniuk kell a zarándokirodában, bizonyítva a felszenteltségüket, és csak ezután kapnak azonosítót, amely feljogosítja őket a liturgikus szolgálatra, valamint a gyóntatásra.

Egyéb sajátossága Medjugorjénak az irgalmasság művei.
A hitre nevelés dimenzióján kívül a következő igen kiépült működési terület Medjugorjében a karitatív dimenzió. Évekig működött itt egy nagyszerű karizmatikus ferences, Slavko Barbarić atya. Ő egy „energia vulkán" volt, aki elindította azokat a kezdeményezéseket, melyek manapság léteznek. Számos működési éve teljében hirtelen

hunyt el a Križevac-on 2000-ben. Létrehozta – többek közt – a „Mária-falut”, egy teljes lakóotthon láncolattal. Ezekben a házakban biológiai vagy társadalmi árvák laknak, rosszul alkalmazkodó, problémás gyermekek. Az óvodájukba a faluból és a környékről egyaránt járnak. Az állandó lakók „fészkekben” laknak, felnőtt gondozóval – önkéntessel. Vannak köztük – többek közt – ferences nővérek is. Ezek a „fészkek” bebútorozottak, mint a normális lakások, a csoportok pedig nem túl nagyok, kb. 8 főt tartalmaznak. Ez családias légkört tesz lehetővé. A gyermekek kapnak orvosi gondozást, a településen működik orvosi és pszichológiai rendelő is.

A másik ilyen hely az „Irgalmas Atya Ház”, nevében utalva a tékozló fiú történetére. Férfiak lakják, akik drogok, alkohol, és egyéb függőségek rabjai voltak. A Benedek-rendi regula elvén működnek „Ora et labora” – tanulnak imádkozni és dolgozni. Vannak különböző műhelyek, ahol kegytárgyakat készítenek. Figyeltem egy kitetovált férfit, aki egy kis fúróval csinálta a lyukakat a rózsafüzérszemeken.

Az „Irgalmas Atya Ház”-nak van farmja és kertjei, ahol ezek a férfiak dolgoznak, aminek fontos jelentősége van a terápiájukban. A farmon vannak disznók is, mert a lakókat emlékezteti a tékozló fiú sorsára, aki miután atyját elhagyta, a disznók közt kötött ki. Végül is az közvetlen motívumává vált a megtérésnek. A központot egy ferences vezeti, akinek a rehabilitált férfiak segítenek. Olyan „orruk” van az egészhez, hogy egyetlen csaló vagy narkós nem tudná átvágni őket.

Van még a „Bölcső Anyja Ház”az egyedülálló anyák számára gyermekükkel, illetve kismamák részére.

Ezek a karitatív központok a hit érett gyümölcsei ezen a helyen. Egyéb nagy zarándokközpontban ilyen művek nincsenek ezen a színvonalon. Van pár Lourdes-ban – de betegek számára, rövid ott tartózkodással. Nincs azonban központ, melynek lakói végleg, vagy hosszabb időre maradnának. *(folytatjuk)*

CSÁKVÁRY ZOLTÁN:

Újévi imádság

Ki jelen vagy a tűzben és a jégben,
Csillagok közt és bányák mély ölén,
Sötét árnyékban, fénylő napsütésben,
Madárdalban és kis gyermek szemén.
Ki igazgatod sorsok fordulását,
Romokból építsz boldog holnapot,
Hozzád küldjük ma szívünk imádságát
Uram, ne hagyd el árva magyarod!

Ne hagyd el őket, akik téged hívnak
A mélységből kiáltva szent neved.
Megváltást váró rongyos rabjaidnak
Add meg, Uram, a napi kenyeret.
Segítsd őket, kik mindig másnak vetnek,
Kiknél az éhség elsőnek kopog,
Mert áldásodból csak akkor ehetnek,
Ha a zsarnok vérebje jóllakott.

Takard be őket tél hidege ellen!
Hozz sebeikre enyhe gyógyulást!
Adj, Uram, nekik áldó két kezeddel
Bő szüretet és gazdag aratást!
Légy velük, akik verejtékben ázva
Az új Bábelhez hordják a követ,
S mentse meg őket irgalmad csodája,
Amikor a torony mindent eltemet.

Minden áldásod, amit nékünk szántál
Oszd ki közöttünk az újév során,
Hogy túl a tél lidércnyomásos álmán
Élőket köszöntsön a napsugár.
Add, hogy túléljék, amit rájuk mértek,
Keresztre verték, adj hozzá erőt.
Adj nekik, Uram, száz kísértő fénynél
Fénylőbb csillagot, égi vezetőt.

Vezesd őket, hogy soha, soha többé
El ne tévelyedjen a mi nemzetünk.
Légy velük, Uram, most és mindörökké,
Akkor is, mikor mi már nem leszünk.
Akkor is, mikor jő a boldog holnap,
S parányi sorsunk emléke sem él,
Sárga csontvázunk felett zöld fű sarjad,
Szívünk porával messze szállt a szél.

Ki jelen vagy a tűzben és a jégben,
Csillagok közt és bányák mély ölén,
Sötét árnyékban, fénylő napsütésben,
Madárdalban és kis gyermek szemén,
Ki igazgatod sorsok fordulását,
Uram, ne hagyd el árva magyarod,
Hallgasd meg szívünk újévi imáját,
És legyen minden úgy, mint akarod.

Hirdetések

• **Ökumenikus imahét programja:**
Január 22-én, hétfőn Mária Magdolna templomban; *23-án, kedden* az Evangélikus templomban; *24-én, szerdán* templomunkban az evangélikus lelkész; *25-én, csütörtökön* a Református templomban; *26-án, pénteken* Szűz Mária Szeplőtelen Szíve templomban lesznek az imaestek.

• Február 2. Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe, délben is lesz szentmise. Ezen a napon kezdődik a Lourdes-i ájtatosság is, amely hétköznap fél 6-kor, hétvégén 5 órakor lesz a Szent Ferenc kápolnában.

• Február 3-án, Szent Balázs ünnepén és vasárnap a szentmisék végén Balázs áldásban részesítjük a testvéreket.

Ezen a napon engesztelő zarándoklatra megyünk Búcsúszentlászlóra.

• Február 7-én, szerdánként este 7 órakor jegyeskurzust indítunk a Szent Ferenc kápolnában.

• Február 10-én, szombaton este 6 órakor tartja Leopold atya ezüstmiséjét templomunkban, melyre szeretettel várunk mindenkit.

Imádság

Szent Bonaventura imája

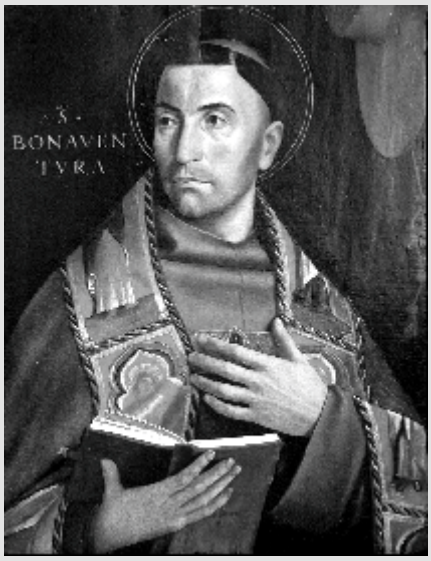

Mily kimondhatatlanul szép vagy, fölséges Istenem, és mily kristálytisztán tündöklik az örök világosság fényessége! Élet, amely minden életet éltetsz; világosság, amely minden világosságot megvilágítasz! Te tartod örök tündöklésben a sokféle ragyogó fényforrást isteni trónusod előtt az idők kezdetének hajnalhasadása óta.

Ó örök és megközelíthetetlen, csodaszép és édesen áradó forrás, amely minden halandó szem elől rejtve vagy! Feneketlen a mélységed, határtalan a magasságod, megmérhetetlen a szélességed, megzavarhatatlan a tisztaságod. Belőled tör elő az a folyóvíz, amely megvidámítja az Isten városát (Zsolt 46,5), hogy örömujjongással és magasztaló énekszóval (Zsolt 42,5) dicsőítő himnuszokat zengjünk neked, tapasztalásból bizonyosodva meg arról, hogy tenálad van az élet forrása, s a te fényedben látjuk az igazi fényt (Zsolt 36,10).
(Forrás: Imaórák Liturgiája III. kötet, 544-545. o.)

Plébánia iroda nyitva tartása:
Hétfő: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
Kedd: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
Szerda: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
Csütörtök: 8.00-11.00 és 14.00-18.00
Péntek: 8.00-11.00
Telefon: +36 (92) 315-143
E-mail: zala@ferencesekzeg.hu
web: www.ferencesekzeg.hu

Ferenc és Testvérei
A zalaegerszegi Ferences Plébánia havilapja
8900 Zalaegerszeg, Gasparich u. 1.

Felelős Kiadó: Fr. Ocsovai Grácián OFM
Szerkesztés, kivitelezés:
Szulyovszky Endre EV.

Megjelenik minden hónap második vasárnapján.
Ára: 200 Ft